

بمناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

با پیروزی در جبهه مبارزه برای ایجاد تشکلهای طبقاتی و توده‌ای کارگران، پیشروی در تمام جبهه‌های دیگر مبارزه تضمین می‌شود.

طبقه کارگر ایران اکنون در شرایطی به استقبال اول ماه مه می‌رود، که يك سال سخت و دشوار دیگر، توأم با مبارزاتی پرشور و اعتصابات گسترده را پشت سر گذاشته است. در سالی که گذشت تعرض همه جانبه و حریصانه طبقه سرمایه‌دار، صاحبان صنایع و رژیم حامی آنها به سطح معیشت، کار و زندگی کارگران تداوم یافت و باز هم بر ابعاد وحشتزای ناامنی شغلی و تامین معیشت و فقر و فلاکت کارگران افزوده شد. در مقابل این یورش گسترده و اوضاع دهشتناک، کارگران با اعتصابات و مبارزات بی وقفه به دفاع از خواستها و موجودیت خود پرداختند. اعتصاب و مبارزه متهورانه کارگران شرکت واحد، اعتصاب 50 روزه کارگران نساجی سنندج، اعتصاب کارگران قزوین، اعتصاب کارگران نساجی و پلی‌اکریل اصفهان، اعتصاب کارگران شرکت ایران خودرو، فقط نمونه‌هایی از مبارزه و رودرروئی کارگران برای تحقق خواسته‌هایشان بوده‌اند. اگرچه سرکوب اعتراضات کارگران همواره وجهی از سیاست و عملکرد رژیم حاکم بوده اما اینبار رژیم در سرکوب اعتصاب و مبارزه کارگران شرکت واحد این وقاحت و وحشیگری را به اوج خود رساند.

مبارزات و اعتصابات رو به گسترش کارگران ایران بویژه در يك سال اخیر و حمایت بین‌المللی از خواستها و مطالبات آنان بیش از هر زمان دیگری زمینه‌های مادی ایجاد تشکلهای طبقاتی و توده‌ای کارگران را فراهم آورده و ضرورت برپایی این تشکلهای را در برابر فعالین جنبش کارگری بویژه فعالین سوسیالیست این جنبش قرار داده است. در فقدان تشکلهای طبقاتی و سراسری کارگری است که رژیم جمهوری اسلامی می‌تواند با مانور و بسیج نیرو مبارزات رو به گسترش کارگران در بخش‌های مختلف که بدون ارتباط و جدا از هم جریان می‌یابد را سرکوب کند.

طبقه کارگر در دل مبارزات چند سال اخیر خود علیه سرمایه و برای دستیابی به مطالباتش نسلی از فعالین و رهبران را پرورده و به جلو صحنه رانده است. این پیشروان کارگری با آگاهی به مطالبات کارگران و چشم انداز روشنی که از مبارزه برای منافع کل طبقه کارگر دارند، تلاش برای ایجاد تشکلهای طبقاتی و توده‌ای را در اولویت کار خود قرار داده‌اند. تشکیل کمیته پیگیری و کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلهای کارگری، تشکیل کمیته‌های کارخانه و کوشش برای ایجاد تشکل سراسری کارگران بیکار گام‌هایی با ارزش در همین راستا بوده‌اند. اکنون زمان آن رسیده که برای ایجاد تشکلهای کارگری دست بکار شد و اقداماتی عملی را در دستور کار قرار داد و نگذاشت نهادهای کارگری که به همین منظور تشکیل شده‌اند به اهدافی در خود تبدیل شوند.

تجربه مبارزه و چگونگی ایجاد سندیکای کارگران شرکت واحد بار دیگر بر این واقعیت تاکید کرد که با شرکت دادن هر چه گسترده‌تر کارگران در پروسه ایجاد این تشکل‌های طبقاتی و توده‌ای می‌توان این تشکل‌ها را بر پا کرد و عملاً آنها را به صاحبان سرمایه و رژیم حامی آنها تحمیل کرد.

اکنون در آستانه اول ماه مه فعالین و پیشروان کارگری برای هرچه هماهنگ‌تر و با شکوه‌تر برگزار کردن مراسم این روز به نشانه همبستگی جهانی مبارزه طبقه کارگر علیه سرمایه برنامه‌ریزی می‌کنند. در مراسم اول ماه مه امسال جا دارد که ضمن تاکید بر خواستهای محوری طبقه کارگر ایران، تاکید بر آزادی منصور اسانلو و دیگر کارگران در بند، خواست لغو فوری و بدون قید و شرط حکم زندان دستگیرشدگان اول ماه مه شهر سقز در سال 83، توجه توده هر چه بیشتری از کارگران را به اهمیت و ضرورت تمرکز نیرو و مبارزه برای ایجاد تشکل‌های طبقاتی کارگران معطوف کنیم. با پیروزی در این جبهه است که پیشروی در تمام جبهه‌های دیگر مبارزه تضمین می‌شود.

تنها طبقه کارگر متشکل است که می‌تواند حکم جهانی طبقه کارگر مبنی بر برسمیت شناختن اول ماه مه بعنوان روز جهانی کارگر، تعطیلی رسمی این روز، و آزادی کامل کارگران در چگونگی برگزاری مراسم روز کارگر را عملی کند و به اجرا در آورد.

کارگران ایران همزمان با مارش بین‌المللی اول ماه مه، جدال و کشمکش رژیم جمهوری اسلامی با غرب و اسرائیل به رهبری آمریکا بر سر پرونده اتمی این رژیم که چیزی جز دعوای درون جبهه سرمایه‌داری نیست را محکوم می‌کنند و با آگاهی به ماهیت ارتجاعی سیاست‌های دو طرف این مناقشه و عواقب و پیامدهای آن نقش واقعی خود را در صف مقدم مبارزه علیه جمهوری اسلامی و مبارزه جهانی علیه جنگ و میلیتاریسم امپریالیستی ایفا می‌کنند.

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی طبقه کارگر

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

اردیبهشت 1385

آوریل 2006